

SURPRISE

Met overtuiging zeg ik vaak dat ik een mooi ambt mag bekleden, dat van gouverneur van een prachtige provincie met fijne en interessante inwoners. Een groot deel van mijn werk bestaat uit het ontmoeten van mensen. Gesprekken aanknopen, waardering uiten, dialoog aangaan. En ik moet toegeven dat juist dat element mij de meeste voldoening geeft. Mensen leren kennen, hun verhalen horen, hun passies zien, hun verdriet en vreugde delen. Het verrijkt mijn leven.

Al die ervaringen en indrukken helpen bij het andere deel van mijn werk: van het aansturen van ontwikkelingen, het representeren van Limburg, het realiseren van projecten tot het oplossen van problemen. Want bij al die werkzaamheden kun je sneller en beter terugvallen op de kennis en kunde, de ervaring, van en bij mensen die ik al eerder ontmoette.

De afgelopen zomerweken besteedde ik een deel van mijn tijd aan het expres opzoeken en leren kennen van mensen die ik de rest van het jaar minder zie. Andere jaren waren dat bijvoorbeeld mensen die 's nachts werken, of jongeren tussen 12 en 18 jaar, of Limburgers die het minder breed hebben of in problemen verkeren. Veel van die ontmoetingen waren ook toen al verrassend voor mij; 'surprises'. Ze verrijkten mijn bestaan.

Dit jaar vroeg ik mensen die voor de provincie werken of ze mij konden verrassen met hun werk, hobby, bezigheid, levensverhaal, kunsten of passies. In woord en daad. Met minimale voorkennis minstens drie uur optrekken met iemand die je daarvoor niet of nauwelijks kent, is en blijft een spannende ervaring, zelfs voor iemand die talloze mensen ontmoette. Hoe is iemand? Wat bezielt iemand? Waar gaan onze gesprekken straks over? Wat gaan we samen ondernemen? Maar zelfs een basale twijfel als 'hoe kom ik over' is dan niet vreemd.

Het resultaat vond ik boven verwachting. Veel geleerd, gevarieerde ontmoetingen, leuke soms diepgaande gesprekken, mooie dingen samen gedaan. Maar ik dacht ook meteen: waarom doe ik dat niet vaker, waarom doen wij dat allemaal niet vaker? Waarom is het een 'surprise' en dus niet normaal? Waarom vinden er niet meer spontane ontmoetingen plaats? We zien en spreken wel veel mensen, maar echt contact blijft meestal beperkt tot een vluchtige uitwisseling van beleefdheden. Of ontmoetingen gaan via de snelle social media.

Echt ontmoeten kost nu eenmaal tijd, vraagt actie. Ik gun u dat u tijd en energie vindt om anderen op te zoeken en werkelijk te ontmoeten. Ook als u die persoon niet goed kent. Ik garandeer u dat juist die ontmoetingen verrijkend voor uw leven zullen zijn. Moge Limburg uitgroeien tot een provincie waar echt ontmoeten, de echte dialoog, het echte leren kennen traditie is. Wilt u mij daarmee verrassen? Dank!

PS: Voor wie meer wilt weten wat de gesprekspartners voor mij in petto hadden: zie mijn facebookpagina van 9 tot 19 juli.

Theo Bovens
Gouverneur